

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 183/19

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט א' שטיין

העותרים: 1. אילנה אמבש
2. אזמרה יהודית אלישע אמבש
3. דורית אדרת ליאת בירן אמבש
4. שירן אסלן אמבש
5. דניאל אמבש

נגד

המשיבים: 1. שירות בתי הסוהר
2. ועדת האלמ"ב

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרים: עו"ד יוסי נקר

בשם המשיבים: עו"ד ענת גולדשטיין

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. עותר 5 הוא אסיר בבית סוהר ועותרות 1-4 הן נשים עמן חי בטרם מאסרו. ביסוד העתירה המונחת לפנינו – רצונן של עותרות 1-4 ושל עותר 5 להיפגש בבית הסוהר, לרבות מפגש התייחדות של עותר 5 עם עותרת 3. גורמי המשיבים דחו את בקשת המפגש, ועותר 5 עתר כנגד החלטה זו לבית המשפט המחוזי בעתירת אסיר. העתירה נדחתה וכך גם בקשה למתן רשות ערעור שהוגשה לבית משפט זה (רע"ב 8802/14 מיום 23.3.2015, השופט מ' מזוז). העותרים טענו כי הגישו את העתירה הנוכחית לבית משפט זה שכן עותרות 1-4 אינן אסירות, ולכן אינן יכולות להגיש עתירת אסיר לשם מיצוי זכותן להיפגש עם עותר 5. המשיבים טענו בתגובתם כי יש לדחות את העתירה על הסף לנוכח

קיומו של סעד חלופי – הגשת עתירת אסיר על ידי עותר 5 לבית המשפט המחוזי, בהתאם לסעיף 62א לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971. העותרים ביקשו רשות להגיב לתגובה, אך לא מצאנו לאפשר זאת בנסיבות העניין, שכן העותרים היו מודעים היטב לסוגיית האפשרות להגיש עתירת אסיר, ואף התייחסו אליה בקצרה במסגרת עתירתם.

2. אין מחלוקת בין הצדדים כי עותרות 1-4, שאינן אסירות, אינן יכולות להגיש עתירת אסיר. השאלה שבה נחלקו הצדדים היא האם לנוכח זאת, הדרך הדיונית הראויה לתקיפת החלטה שלא לאפשר להן להיפגש עם עותר 5 היא הגשת עתירה לבג"ץ. שאלה זו התעוררה בעבר בפסיקה, ונקבע כי דרך המלך לתקיפת החלטות לעניין מפגש עם אסירים היא הגשת עתירת אסיר על ידי האסיר: "העילה לבקשת הביקור היא של האסיר... ובלי העניין שהוא מגלה בביקור לא קמה עילה עצמאית למבקר. לפיכך מן הראוי שעתירות מסוג זה יוגשו וידונו במסגרת עתירת אסיר... ככלל העילה שמעורר ה'מבקר' היא חלשה יותר מזו של האסיר המעוניין בביקורים אצלו. לפיכך מתחייבות נסיבות יוצאות דופן כדי שעתירתו העצמאית של המבקש לבקר תתברר בעתירה שלא במסגרת עתירת אסיר" (בג"ץ 4127/09 זגל נ' נציב שירות בתי הסוהר, פסקה 3 (09.12.2009). וכן ראו בג"ץ 1247/15 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' שירות בתי הסוהר, פסקאות 11-13 לפסק דינו של השופט י' דנציגר (29.03.2016)). הדוגמאות שהובאו שם למקרים מורכבים יותר הן הגשת עתירה על ידי עותר ציבורי או מצב שבו האסיר עצמו אינו יכול לפנות לערכאות לשם מיצוי זכויותיו. אצלנו לא מדובר במקרה חריג, אלא במקרה שאינו חריג, שבו יש לפסוע בדרך המלך של הגשת עתירת אסיר על ידי עותר 5. הגיונו של הכלל בציודו. נסתפק בהצגת הטיעון הבא: בכל פעם שנמנע מאסיר מפגש עם בן משפחה, נמנע גם מבן המשפחה מפגש עם האסיר. עמדת העותרים מובילה אפוא לכך שתקיפת החלטה שלא לאפשר מפגש תהא לעולם כפולה – האסיר יעתור לבית המשפט המחוזי ובן המשפחה יעתור לבג"ץ. כמובן, עמדתו ורצונו של בן המשפחה קיימים ועומדים, אך זאת במסגרת בקשת האסיר ובגדרי הדיון בה על ידי גורמי המשיבים.

3. העתירה נדחת לנוכח קיומו של סעד חלופי. לא בלי היסוס, איננו עושים צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ט באדר א' התשע"ט (3.2019.6).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט